

וגם לארצי-ישראלים באמריקה. עתון עברי עם פרוגרמה ארצי-ישראלית שחרתה על דגלה את התביעות ההיסטוריות של העם העברי ברגע היסטורי אפשרות ריאלית. ואם רק באיזה אופן שהוא נוכל להשיג את האמצעים הדרושים בשביל התחלה - נוכל להצליח. באופן זה תוכל ישיבתנו ההכרחית באמריקה להביא תועלת.

היום הזה אנו נוסעים על פני ראי המים התכול. וראה זה פלא, דוקא הלילה היה הים סוער מאד והאניה ניטלטה מצד לצד, אך כשהקיצותי בבוקר, ראיתי לפני ים רובע כאילו קפאו מימיו. והאניה מחליקה על פני השטח. לפנות ערב באה לקראתנו מצד צפון היבשה. חוף הררי של ספרד, רכסי הרים זקופים גבוהים נמשכים לאורך החוף, עד שפתאום פסקו - ושוב מים מכל עברינו.

מענין מראה הים בלילה. הכל שחור. הים, השמים והאוויר משתפכים בשחרחרות אחת אין סופית, ורק סביב האניה מרקדים זרי-קצף לבנים ונמוגים. נהם מתמיד ואינו פוסק והאניה שטה בתוך מסתורין אלה.

כ"א אייר. [4.5.1915] בלילה עברנו את גבל אלג'ירי¹ ואנחנו שטים היום ה באוקינוס האטלנטי, וראה זה פלא, שטח המים הוא כמעט חלק לגמרי, אין שני הקצף וגומות ותללים - והאניה בכל זאת מטולטלת ומתנועעת כמו באין אונים. ככה הוא האוקינוס השקט. מה יהיו את אניתנו כשה יתגעש....

כ"ב אייר [6.5.1915] הלילה התחיל אוקינוסנו להשתובב. האניה התנודדה כשכור. התקוה שלבוקר ירגעו המים נכזבה. המשברים ממשיכים להשתער על אניתנו והקצף אל האשנבים שעל מסותינו. הננו עולים ויורדים, נדים לימין ולשמאל - ואין נחת.... מספר האוכלים בבוקר נתמעט - ומספר הסרוחים על המיטות נתרבה. על הלילה שמענו אנקות המקיאים. גם מהחבריא שלנו נפל קרבן אחד....

צבע המים הפך ויהא כמראה העופות. רכסי-קצף סוערים סביב האניה, מזדקרים, אבק רסיסים מתנשא אל על וזהם עמוק עולה מתחת המים - כאילו נחשק רחוק הולך ומתקרב. האפק עולה ויורד והוא אפור כולו.

כ"ד אייר. [8.5.1915] לעת הצהרים שוב התחיל ימנו להתגעש, אך לא כמו שלשום. האניה אמנם מתנודדת אך כדי הקמות עדין לא הגיעו הדברים. הים סואן. הרעש גדול, ביחוד סביב האניה. נהדרים הם הצינור המתנשאים לעל בשורה סגסגית מחודדת מלמעלה ומתפזרים במסר רסיסים דקים העף למעלה - ויורד שוב בקצף לבן ההולך ונמוג.

כ"ה אייר. [9.5.1915] הפרטים החפשים הם שוים בתור אישי ות, אומר הגל, אך אינם שוים בתוך אינדיבידואליות.